

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. V. Photii character historicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

His artibus factum, ut nullus fere effet Constantinopoli, qui non succumberet potestati Nestorii. Si quos de Clero reluctantes offenderet, beneficiis spoliatos multabat exilio. Monachos præsertim orthodoxos insatiabili odio persequabatur. Exponit hæc omnia libello supplici Imperatori oblato Basilius Diaconus. Nos, inquit, Nestorius *Comminationibus, insectationibus, exiliis, calididis pravisque machinationibus perterrefacere molitur; & quo suam insaniam confirmatiorem reddat, quacumque excogitari possunt, sine discrimine, aggreditur: non Deum timet, nullum hominem veretur, nullum Episcopum veneratur, nullum Sacerdotem aut Clericum, aut Sanctum Monachum honorat; nullam poenam iniquis decretam formidat, nullam denique legem: sed superbiam quâ omnes parvipendit, elatus, pecuniisque & corruptorum quorundam hominum potentiam, & ut liberè dicamus, vestram quoque dominatione fretus hæc facit.* Ecquis tandem miretur, tam fraudulentum, tam superbum, tam potentem Episcopum, Pontificis, ipsiusque Concilii Generalis contempnissimam auctoritatem; ac diviso Episcopatu, scissamque Ecclesiam, obiisse denique impoenitentem & pertinacem?

I parte
Concil.
Ephes. c.
30.

§. V.

Photii character historicus.

Photius acer ingenio, & litteris expolitus, dotes naturæ præclaras corruperat ambitione, superbiam, contumaciam, crudelitatem, hypocrisis: quæ vitia in omnibus Sectarum Principibus observata semper fuerunt.

Vir

Vir erat primariæ nobilitatis, cujus familia illustris in aula & imperio gratiâ & auctoritate florebat, nepotibus ejus ad præcipuas dignitates evectis. Michaël juvenis & perditæ vitæ Princeps imperii solium conscenderat, intinuumque sibi ministrum delegerat Bardam quemdam, hominem moribus sibi simillimum. Hic novis semper voluptatis illecebris irretiebat Michaëlis animum, eo consilio, ut Principe à curis abhorrente, solus regnaret. In hujus primùm familiaritatem se insinuavit Photius, cujus operâ & favore commendatus ita Michaëli in amoribus esse cœpit, ut tam Princeps quàm Mñister hominem per se honoris avidum impulerint ad vi invadendam Sedem Constantinopolitanam, & si quod inde in Ecclesia fortassis oriretur Schisma, Photium patrociniis suo tutum fore spondebant.

Quam ob rem tantopere mox ejus excrevit potentia, ut ab eo penderet omnium distributio gratiarum: quæ erat potentissima illecebra Clero & Episcopis objecta, ut fidem suam & Religionem ex spe fortunæ pinguioris suspenderent. Romam misit qui negotia illic sua componerent, aut saltem spe compositionis Pontificem lactantes, tempus formandæ factioni necessarium traherent. Inter has moras crebros Constantinopoli conventus habuit; Senatam sibi illius urbis agglutinavit, populum, naturâ variabilem, assiduis in Curiam Romanam atque in ipsum Pontificem velut sanæ doctrinæ corruptorem expostulationibus circumvénit; Litteras, quas à factiosis hominibus scriptas acceperat, plenas bilis & indignationis in Sedem Apostolicam,

cam, per urbem & imperium ſparſit; declarationem ab Archiëpiſcopis Trevirenſi & Coloniënſi ad ſe miſſam ſummo opere oſtentavit, quã illi, quòd à Nicolao I. per injuriam; ut prætendebant; excommunicati fuiſſent, graviter conquerebantur; denique ſchedulas nòminibus Clericorum ſignatas in urbe & vicinis Eccleſiis teſtes ſuæ erga illum fidelitatis extorſit.

Scripta hæc omnia ſeſſione 7. octavi Concilii generalis poſtmodum fuerunt combuſta.

Synodus
3 Gene-
ral. act. 7.
tom. 8.
Concil.
Labbean.
1354.

In medio Synodi ſpatio expoſitum eſt vas aneum igne plenum, allataque ſunt in ſacculo omnia volumina eorum, à quibus chirographa Photius exegit: ab omni nempe ſacrorum hominum ordine & numero, ſive Sacerdotum, ſive Clericorum magna Eccleſia, extraque illam, à majoribus juxta ac minoribus, à toto præterea Senatu, omnibuſque aliis aequè claris & obſcuris, quocumque opificio, conditionibus, ſaſamentariis &c. Singula ergo hæc in rogum conjeſta, exuſta, & penitus abolita ſunt.

Per has technarum & fallaciarum machinas tam confirmatæ auctoritatis ſe credidit Photius, ut Romana fulmina tuto jam poſſet contemnere. Omnes fere imperii Orientis Episcopos impulit in ſeditionem & Schiſma. Atque ita exiguus Prælatorum orthodoxorum ſuperfuit numerus, ut in prima ſequentis Concilii Actione non amplius tredecim ſederint Episcopos, ceteris excluſis qui vel blanditiis alleſti, vel minus territi, cum Photio anathemate percuffo communicaverant. Ignatium Patriarcham, cujus Sedem invaſerat, violentiã, falſis accuſationibus, perjuriis crudeliſſimè vexavit, tyranno quàm Prælato ſimilior: Episcopos Catholicos in
exilium

exilium expulit : & post hæc omnia , inquit Nicætas , hypocrita ille vir sanctus credebatur.

Nicætas
vita Ignacij
ciii.

Sed nulla violentia diuturna. Minima in imperio mutatio superveniens fatis est ad precipitandum Prælatum hypocritam. Photius Bardam patronum suum potentissimum morte sublatum amiserat : ac mox ingratissimus mortalium , ut Principi adularetur , defuncti memoriam (quod gratum fore Imperatori credidit) odiosis accusationibus lacera- vit. Hac vili & abjecta adulatione auctorita- tem suam aliqua parte labefactatam sustinuit. At morte Michaëlis interveniente cum Basi- lius in imperium successisset , excommuni- cationis sententiam dudum à Pontifice in Photium latam executioni mandavit. Præ- tereo dolos & fraudes alias , quibus usus est ut in pristinam restitueretur Patriarchatus dignitatem ; de qua iteratò dejectus , meri- tas secundi exilii poenas luit. Specimina data sufficiunt , ut innotescat impostoris indoles , quem Nicætas *Sanctum larvatum* appellat.

§ VI.

*Character Historicus Cranmeri Ar-
chiepiscopi Cantuariensis.*

Alter hic est primariae regni Sedis Epif- copus , qui sua auctoritate , hypocrisi , adulatione , Angliam totam in Schisma pri- mum , deinde in Hæresim impulit. Gratia & favore matronarum aulae Archiepiscopatum Cantuariensem adeptus , Regi Henrico libi- dine excoecato dux fuit ad Schisma. Quippe Thomas Cranmerus matrimonium Regis
M cum